

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 14/2018
08.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. у вези члана 55. став 3. тачка 14. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 272/18 од 18.04.2018. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ужицу ЗПр бр.5216/2016 од 11.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 272/18 од 18.04.2018. године, као основан, па се, укида правноснажна пресуда Прекршајног суда у Ужицу ЗПр бр.5216/2016 од 11.12.2017. године и предмет враћа Прекршајном суду у Ужицу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ужицу ЗПр бр.5216/16 од 11.12.2017. године окривљени АА оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. у вези члана 55. став 3. тачка 14. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па је на основу наведеног закона и члана 42. Закона о прекршајима осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 15 дана по правоснажности пресуде на основу члана 40. став 1. Закона о прекршајима на жиро рачун ближе наведен у изреци те пресуде и одређено, да ће у супротном суд извршити неисплаћену новчану казну на основу члана 315. Закона о прекршајима.

Истом пресудом на основу члана 335. став 1. тачка 20. Закона о безбедности заобраћаја на путевима, окривљеном АА изречено је шест казних поена, а на основу члана 338. став 1. тачка 13. Закона о безбедности саобраћаја на путевима а у вези са чланом 58. став 1. Закона о прекршајима, окривљеном је изречена заштитна мера забране управљањем моторним возилом „В“ категорије у трајању од три месеца коју меру ће извршити надлежна полицијска управа по правоснажности пресуде.

Истом пресудом на основу члана 140. став 1 и 2 тачка 9. , члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима а у вези члана 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима окривљени АА је обавезан да плати паушално трошкове прекршајног поступка у износу од 4.000,00 динара у истом року као и казну на рачун ближе наведен у изреци пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене правоснажне пресуде, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Пгз 272/18 од 18.04.2018. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 1., став 3. и став 4. у вези члана 157. став 1., члана 159. став 1., члана 160. став 1. и члана 189а Закона о прекршајима са предлогом да Врховни касациони суд укине правоснажну пресуду и списе врати првостепеном суду на поновну одлуку.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд размотрио је списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано са захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 1., 3. и 4. у вези члана 157. став 1., члана 159. став 1., члана 160. став 1. и члана 189.а Закона о прекршајима.

Одредбом члана 157. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се позив ради саслушања окривљеног, односно давања писмене одбране или за саслушање сведока, као и све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу, достављају лично, осим када је овим законом другачије прописано.

Одредбом члана 159. став 1. Закона о прекршајима прописано је да ако се достављање врши на радном месту лица коме се писмено има лично доставити, а то лице се ту не затекне, достављање се може извршити предајом писмена лицу овлашћеном за пријем поште или било ком другом лицу које запослено код истог послодавца на истом месту, а која су дужна да приме писмено и тиме се сматра да је достављање извршено.

Чланом 160. став 1. Закона о прекршајима прописано је да ако се на адреси где се достављање има извршити нико не затекне, оставиће се у поштанском сандучету или прибити на врата обавештење да лице коме је писмено упућено треба да га преузме у суду у року од 15 дана од дана покушаног достављања.

Одредбом члана 189а Закона о прекршајима прописано је да суд може наредити издавање опште наредбе за довођење, ако се окривљени против кога је покренут прекршајни поступак налази у бекству или постоје друге околности које указују да очигледно избегава довођење по издатој наредби суда за довођење која није извршена због постојања ових околности.

Из записника о извршеној контроли учесника у саобраћају – возила сачињеног од стране МУП-а РС Ужице СПИ, ПИ Ужице 04.11.2016. године произилази да је окривљени АА наведени записник потписао, али да је на исти имао примедби.

Из списка предмета произилази да је позив окривљеном АА да достави непосредно или преко поште писану одбрану о прекршају Прекршајном суду у Ужицу у предмету Пр бр. 5216/16, послат три пута на адресу у Пријепољу, улица ... али да је доставница три пута враћена у Прекршајни суд у Ужицу уз назнаку да је остављен извештај и да га окривљени није тражио (дана 15.12.2016. и дана 14.02.-2017. и дана 21.09.2017.). Позив за окривљеног АА да достави непосредно или преко поште писану одбрану истакнут је на огласну таблу Прекршајног суда у Ужицу дана 23.10.2017. а скинут са исте 01.11.2017. године.

Из списка предмета даље произилази и да је Прекршајни суд у Ужицу преко МУП-а Пријепоље извршио проверу адресе стана за лице АА и да је од тог органа 26.01.2017. године обавештен да АА има пријављено пребивалиште у Пријепољу улица ... почев од 01.04.2009. године.

Из извештаја МУП-а Пријепоље бр.398/17 од 03.08.2017. године произилази да је, поступајући по наредби за довођење лица АА са адресе у Пријепољу улица ..., полициски службеник, пошто на адреси становања није затекао поменуто лице, у фирми АА, пошто га није затекао ни у фирми, а у разговору са његовим пословођом дошао до сазнања да се АА налази у Београду и да долази после 10-ог августа.

Из извештаја МУП-а ПУ у Пријепољу бр. 398/17 од 08.09.2017. године, произилази да је, поступајући по наредби за довођење лица АА, полицијски службеник обавестио суд да окривљеног није нашао у Пријепољу улица ..., да окривљеног није нашао у предузећу „ББ“ чији је власник АА, а да му је запослени у фирми ВВ рекао да се окривљени налази на службеном путу у Немачкој и да ће доћи у Пријепоље за неколико дана, као и да се окривљени није одјавио са напред пријављене адресе.

Из списка даље произилази да је дана 11.12.2017. године Прекршајни суд у Ужицу донео пресуду под бројем ЗПр бр.5216/2016 којом је окривљеног АА огласио одговорним због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. у вези члана 55.

став 3. тачка 14. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осудио на новчану казну. Наведена пресуда је окривљеном АА достављена преко огласне табле на коју је стављена 03.01.2018. године и са које је скинута 12.01.2018. године.

Прекршајни суд у Ужицу је дана 15.12.2017. године доставио пресуду ЗПр бр.5216/2016 МУП-у РС ПУ Пријепоље, ради достављања окривљеном АА и обавештен је од стране МУП-а дана 17.01.2018. године да окривљени АА није пронађен у Пријепољу у улица ... а да се у разговору са лицем ГГ, радником фирме „ББ“ чији је власник АА дошло до сазнања да се АА налази у Швајцарској, да не зна када ће се вратити у Србију, док из извештаја од 06.02.2018. године произилази да окривљени није нађен на кућној адреси, а да се у разговору са лицем ГГ радником фирме „ББ“ чији је власник АА дошло до сазнања да се АА налази на службеном путу и да се не зна када ће се вратити.

Имајући у виду да у овом прекршајном поступку окривљени АА није дао своју одбрану ни непосредно ни писано, а да достава позива да да писмену одбрану окривљеном у смислу члана 159. став 1. 3 Закона о прекршајима није ни покушана на радном месту, нити је издата општа наредба за довођење сходно одредби члана 189а Закона о прекршајима, учињена је битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 1. Закона о прекршајима како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује. Надаље, имајући у виду да је окривљени АА на Записнику о извршеној контроли учесника у саобраћају сачињеног од стране полицијског службеника ПУ Ужице имао примедби, пресуда Прекршајног суда којом је оглашен кривим због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. а у вези члана 55. став 3. тачка 11. Закона о безбедности саобраћаја на путевима је обухваћена и битном повредом одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 2 и 3 Закона о прекршајима, јер се у образложењу пресуде наводи да је иста донета без саслушања окривљеног јер саслушање није било нужно за утврђивање чињеница које су од значаја за доношење законите одлуке, а што је у противречности са чињеницом да је окривљени имао примедби на сачињени записник, а како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује. Обзиром да је првостепена пресуда истакнута на огласну таблу, и да достављање исте није покушано на радном месту окривљеног АА, а што је предвиђено одредбом члана 159. став 1. Закона о прекршајима, повређено је и право на одбрану-на изјављивање жалбе на првостепену пресуду, а чиме је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима како се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Због учињених битних повреда одредаба прекршајног поступка, Врховни касациони суд је усвајајући захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, да би у поновном поступку, а имајући у виду примедбе изнесене у овој пресуди, донео јасну, правилну и на закону засновану одлуку.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 286. став 1. и члана 287. став 4 Закона о прекршајима.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић